

[Arbejdsministeren.]

går, er rimeligt, og derfor kan jeg oplyse, at der fra dansk side i forbindelse med de forhandlinger, som blev ført om EF's arbejdsmarkedsmæssige og sociale handlingsprogram, blev rejst spørgsmål om udenlandske arbejderes løn- og arbejdsvilkår, når de med en udenlandsk entreprenør som arbejdsgiver udfører arbejde i et andet land. Vi har anmodet Kommissionen om at undersøge dette spørgsmål og stille forslag til egnede løsninger. Det er ikke sket endnu, men spørgsmålet er altså taget op på EF-plan.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg må så takke for, at spørgsmålet er taget op, og håbe, det finder en løsning, men jeg synes, det er rimeligt at føje til, at ministeren i sit citat stoppede lidt tidligere end det, jeg har brugt i svaret. For videre står der: „et udenlandsk firma, som har etableret sig her i landet, eller som udfører en tjenesteydelse, er undergivet de danske regler.“ Det, jeg henviste til, er, at i det konkrete tilfælde kan der efter min opfattelse — og jeg har altså ikke haft mulighed for at se de kontrakter — være tale om, at et dansk firma for at få arbejdet og for at sikre sig et tilbud, som kunne accepteres, har indgået underhåndsaftaler med et engelsk firma, som udfører arbejdet med den klausul, at det skal være med engelsk arbejdskraft, som er underbetalt. Derfor mener jeg, at vi — og det er jo glædeligt, at der er taget initiativ til at få bearbejdet dette — må sikre, at det ikke blot er en omgåelse af overenskomster og aftaler, der finder sted.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg mener egentlig, at jeg indledningsvis svarede på dette, nemlig at der er tale om, at det er de danske regler, der gælder, og jeg oplyste jo også, at en virksomhed efter gældende dansk ret ikke har pligt til at give de oplysninger; derfor er spørgsmålet taget op.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Spørgsmål nr. 370, der er stillet af Jørgen Junior til ministeren for offentlige arbejder, udgår til skriftlig besvarelse.

Hermed var spørgetiden til ende.

Formanden:

Fra ministeren for Grønland har jeg modtaget skriftlig besvarelse af et af medlem af folketinget Lars Emil Johansen stillet spørgsmål (nr. 377). Spørgsmålet og besvarelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af *Lars Emil Johansen (SF)* til ministeren for Grønland (9/3 76):

„På baggrund af de oplysninger, der er fremkommet bl. a. i dagbladet minavisen lørdag den 6. marts 1976, hvoraf det fremgår, at royalty-afgiften fra Greenex til Grønlands landsråd dels vil være af en størrelsesorden, der er langt mindre end bl. a. landsrådet hidtil har regnet med, dels vil komme på et senere tidspunkt end hidtil antaget, anmodes ministeren om at oplyse, om oplysningerne i minavisen er identiske med ministeriets beregninger, og i bekræftende fald oplyse, hvordan ministeren fremover vil sikre, at sådanne forhold ikke opstår i andre områder i Grønland, hvor lignende aktiviteter inden for mineral- og olieudvinding finder sted eller vil finde sted.“

(Spm. nr. 377).

Minister for Grønland *Jørgen Peder Hansens* svar (11/3 76):

Der har i den seneste tid, bl. a. i dagbladet minavisen, været bragt en række tal og forlydender vedrørende det offentliges indtægter i forbindelse med Greenex A/S' minevirksomhed i Marmorilik. Der har som oftest været tale om „oplysninger“, der ikke har medtaget alle relevante forhold, og som derfor ikke egner sig som udgangspunkt for en sammenhængende beskrivelse af det offentliges indtægter fra minevirksomheden.

Det offentlige har 4 indtægtskilder fra Marmorilik:

- a) arealafgifter på ca. 1/2 mill. kr. årligt, der har været betalt siden 1972, og som anvendes til dækning af udgifter til det offentliges administration, tilsyn, revisorer, miljøundersøgelser etc.,
- b) en afgift på 45 pct. af overskuddet ifølge koncessionsregnskabet, når investeringerne på ca. 330 mill. kr. er indtjent,
- c) udbytteskat udgørende 20 pct. af det udbytte, der udbetales til aktionærerne.